

oralt samleje med drenge på 10-12 år ved at tilbyde dem at få lov at køre på en motocrossmaskine mv. som »modydelse«.

Ud over sådanne tilfælde vil der efter Straffelovrådets opfattelse efter omstændighederne også kunne være tale om, at gerningsmanden har udnyttet en psykisk overlegenhed, hvis den pågældende f.eks. har bygget et nært og tillidsfuldt forhold til et mindreårigt barn med det formål at skabe en let adgang til at kunne lokke eller overtale barnet til seksuelt samkvem. Det gælder uanset, om der samtidig måtte foreligge forførelse af den karakter, der omfattes af straffelovens § 223, stk. 2 (således at der i givet fald vil kunne straffes efter både § 222 og § 223, stk. 2).

Der henvises i øvrigt til udtalelsen side 23-24.

3.7. Straffelovrådet har overvejet, hvordan den foreslåede bestemmelse om strafskærpende omstændigheder fremover bør bruges ved strafudmålingen.

For så vidt angår forsøg på eller fuldbyrdet samleje eller anden kønslig omgængelse af stor lighed med samleje, bør de generelle udgangspunkter efter Straffelovrådets opfattelse være følgende:

Straffen for et fuldbyrdet samleje med børn i alderen *op til 10-14 år* bør i de tilfælde, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse, efter rådets opfattelse som udgangspunkt ligge på et niveau svarende til normalstraffen for fuldbyrdet kontaktvoldtægt (dvs. i niveauet 1 år og 6 måneders fængsel til op mod 2 års fængsel for et enkeltstående forhold). Er der tale om et enkeltstående forsøg på samleje, bør straffen tilsvarende ligge på niveau med normalstraffen for forsøg på kontaktvoldtægt (dvs. i niveauet 1 år og 6 måneders fængsel til 1 år og 9 måneders fængsel for et enkeltstående forhold).

Hvis et tilsvarende overgreb er begået over for et noget mindre barn – i alderen *op til 8-9 år* – vil der normalt være tale om et offer, som i særlig grad kan have vanskeligt ved at sige fra over for gerningsmanden, og straffen for et fuldbyrdet samleje bør i så fald ligge noget over niveauet, som er nævnt ovenfor. Straffen bør efter rådets opfattelse i sådanne tilfælde som udgangspunkt være omkring 2 år og 6 måneders fængsel for et enkeltstående forhold. Er der tale om et enkeltstående forsøg på samleje, bør straffen ligge i niveauet 1 år og 6 måneders fængsel til 1 år og 9 måneders fængsel. De angivne strafniveauer svarer til niveauerne for fuldbyrdet overfaldsvoldtægt henholdsvis forsøg herpå, jf. herved ovenfor under pkt. 2.2.

For så vidt angår tilfælde omfattet af straffelovens § 222, jf. § 224 eller § 225, hvor der hverken er tale om forsøg på eller fuldbyrdet samleje eller om anden

kønslig omgængelse af stor lighed med samleje, bør der efter Straffelovrådets opfattelse fortsat være en betydelig nuancering i den konkrete strafudmåling. Rådet henviser navnlig til, at denne tilfældegruppe omfatter forhold, hvor gerningsmanden ikke har haft forsæt til at gennemføre et samleje. Endvidere spænder forholdene vidt med hensyn til, hvor intensivt et overgreb der er tale om, og dette bør som hidtil komme til udtryk i strafudmålingen. Der bør således efter rådets opfattelse normalt udmåles en forholdsmæssig mindre straf end anført ovenfor med hensyn til forsøg på eller fuldbyrdet samleje eller anden kønslig omgængelse af stor lighed med samleje.

Straffelovrådet bemærker, at de angivne strafpositioner alene udgør generelle udgangspunkter, idet strafudmålingen i sager om straffelovens § 222 og § 222, jf. § 224 eller § 225, som hidtil bør bero på domstolens konkrete vurdering af sagens omstændigheder, således at de angivne udgangspunkter vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der konkret foreligger yderligere skærpende eller formildende omstændigheder.

Det bør efter rådets opfattelse bl.a. indgå som en yderligere skærpende omstændighed, hvis overgrebet har været af særlig ydmygende eller nedværdigende karakter.

Rådet bemærker også, at straffen efter omstændighederne vil være væsentligt højere i andre tilfælde, hvor der er tale om gentagne overgreb, herunder over en længere periode. Det forhold, at et overgreb er begået af flere gerningsmænd i forening, eller at der er tale om et mere systematisk misbrug, bør ligesom efter gældende retspraksis tillægges en særlig vægt i skærpende retning og medføre højere straffe af flere års varighed.

Det bør efter rådets opfattelse generelt indgå som en formildende omstændighed, at gerningsmanden er relativ ung og uerfaren. Der bør i formildende retning f.eks. også lægges vægt på, at forholdet befinder sig i grænseområdet mellem anden kønslig omgængelse (straffelovens § 222, jf. § 224 eller § 225) og blufærdighedskrænkelser (§ 232).

Der henvises i øvrigt til udtalelsen side 24-26.

3.8. Justitsministeriet er enig med Straffelovrådet i, at der i en række tilfælde er grundlag for med hensyn til strafudmålingen at sidestille sager om samleje med børn under 15 år, jf. straffelovens § 222, med sager om voldtægt (mod voksne), jf. straffelovens § 216, selv om der ikke er anvendt vold eller trusler om vold som middel til at opnå samleje med barnet. Har der været tale om voldtægt af et barn, vil straffen være